

Bayer Zsolt: Néhány szó az öttusáról

2021 november 13. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A hülyék a maguk képére formálnak majd mindent. A sportot is

Beszéljünk el?ször a lóról.

> A kutya az újk?kor óta társa és barátja az embernek, a ló „csak” a rézkor óta. Legalábbis a Botaji-kultúra leletei közül (Észak-Kazahsztán) nagy mennyiségben kerültek el? házilovak csontjai, melyek nagyjából - 3700–3500 évesek.

S hogy a ló mit is jelent úgy általában az embernek, arról sokat elmond Xenophón m?ve a lótenyésztésr?l (!). Az ókori görög szerz?, zsoldos, katona és filozófus komoly munkát szentelt a lovakkal való helyes bánásmód leírásának: „Mindenesetre vigyázzunk, hogy szelíd, könnyen kezelhet? és emberszeret? csikó kerüljön a belovagló elé. Az ilyen magatartás ugyanis már többnyire otthon, a lovász segítségével is elérhet?, ha el tudja érni a csikónál, hogy az éhséget, szomjúságot és a böglyök csípéseit az egyedülléttel, az evést, az ivást és a fájdalomtól való megszabadulást viszont az ember jelenlétével társítsa magában. Ha ez sikerül, biztos, hogy a csikó nem egyszer?en szeretni fogja az embert, hanem valósággal vágyódni fog utána. Érintenünk is azokon a testtájakon kell a lovat, ahol leginkább kellemes neki a simogatás, ezek egyrészt a sz?rrel dúsan borított részek, másrészt az a terület, melyet a ló kevésbé tud védeni, ha valami támadás éri. A lovászt utasítsuk, hogy a csikót tömegben is vezesse, szoktassa hozzá mindenféle látványhoz és zajhoz. Ha a csikó az ilyesmit?l fél, nem szabad haragudnunk, hanem nyugtatgatva kell megmutatnunk neki, hogy nincs semmi baj.”

Vagy: „A ló feligazítása. Ha azt akarjuk, hogy harci lovunk lovaglás közben el?kel?bb és pompásabb látványt nyújtson, tartózkodjunk attól, hogy a zablával állandóan rángassuk a száját, vagy sarkantyúzzuk és ostorozzuk, noha sokan úgy vélekednek, hogy így feligazíthatják a lovukat. Tévedés. Aki ilyesmit tesz, éppen az ellenkez?jét éri el. A zabla felfelé rángatásától ugyanis a ló ahelyett, hogy el?re nézne, csupán rosszabbul lát, a sarkantyúszúrástól és pálcázástól pedig úgy megijed, hogy összezavarodik és elveszíti biztonságérzetét. Ez jellemz? a lóra, amelyik szenved a lovaglástól és feladatait csúnyán, nem pedig szépen végzi. Ha viszont arra tanítjuk a lovat, hogy a lovas alatt laza szárkapcsolattal menjen el?re, és nyakát tarkóban meghajlítva emelje felfelé, olyasmit kérünk t?le, amit maga is szívesen és büszkén tesz. Hogy mindezt élvezi, a következ? dolog is bizonyítja: amikor a ló magától vesz fel valamilyen testtartást a többi ló, különösen kancák között, akkor többnyire föligazodik tarkóban meghajlított nyakával, lábait könnyedén emeli, a farkát pedig magasra tartja. Ha tehát olyan testtartásra késztetjük a lovat, amit maga is szívesen vesz fel, mikor tetszeni akar, örömöt ébresztünk benne a lovaglás iránt, és az állat nagyszer?, tüzes és vonzó látványt fog nyújtani.” Gyönyör?ség ilyesmit olvasni.

A magyar mindig lónép volt

De azért – ha már b?nös nacionalisták vagyunk, hát legyünk azok! – legszebben mi, magyarok gondolunk a lóra. Eötvös Károly például így ír az Utazások a Balaton körül cím? remekében: „A magyar lónép. Attilától kezdve mindig lónép volt. A lóember felül az ? lovára, s bekalandozza a síkot, s egész teste szabadon fürdik az üde szabad leveg?ben. Nem húzódik sátor alá, gunyhó alá, paloták födele alá vagy barlangok odújába. B?rét szélnek, viharnak, leveg?nek hullámai verdesik. Magyar ember nem keresi az erd?t se. Hadd süssön rá szabadon az Isten napja. Aki mindennap a napon és a leveg?n van: annak nincs szüksége fürd?vízre. Elég, ha mosdik. Annak nincs oka félni izzadástól, megh?lést?l, csúztól, köszvényt?l, huruttól, náthától, fele-feje-fájásától s egyéb efféle alávaló nyavalyától. Nem ismeri az az idegességet s annak mindenféle ostoba növevényét.”

Istenem… Beleborzongok… De Eötvös mást is ír, ízlelgessék csak: „?smagyar szó a csárda is. Hiába akarják t?lünk elvitatni polyákok, törökök, déli szlávok. Meglehet, igaza van Vámbérynek, hogy ?seink a perzsáktól tanulták el a szót és az intézményt. Meglehet, hogy perzsa nyelven azt jelenti a szó: ágas szín. Bizonyos, hogy ?seink hozták Európába.

Ahol ivóvíz van: oda kutat ásnak. Közelébe ágas színt, leveles színt állítanak. Az ágas szín mellé egy kis putri vagy hajlék: ebb?l a három épületb?l áll a csárda. Nem oly fényes, nem oly szilárd ugyan, mint a baalbeki napisten templomának romjai, de céljuk, rendeltetésük éppoly kegyes, éppannyira Istennek tetsz?.

Kerítése nincs, kapuja nincs. S ha nincs kapu: be se lehet zárni senki el?tt. Szabad a bejárás, szabad a megszállás

mindenkinek.

Nem is az emberért, inkább a lováért készült.

> Az ember t?rheti az éhséget, szomjúságot; jóravaló ember lovát éhezni, szomjazni nem engedi. Megitatja a kútnál, beállítja árnyékba a szín alá, vet neki egy marok szénát, zöld füvet vagy eleséget, s pihentetés után úgy megy tovább. Maga az ember bemegy, vagy be nem megy a csárdába: nem tartozik a dologhoz. Árnyékért, pihen?helyért, itatóvízért úgysem szabad pénzt elfogadni magyar embernek. Csak németnek szokása lakat alatt tartani a vizet és födeles árnyékot.

Er?s igazsága van a németnek, de er?s és szép igazsága van a magyarnak. Hisz a ló gazdája azért egy hajtóka italra vagy többre mégiscsak benéz a csárdáshoz is. Ez a csárdás haszna. De azért, hogy fáradt állat megpihenjen, szomjas állat elverhesse szomját, hasznot húzni embertelenség."

„Elindultam hosszú útra egyedül, / Minden felé borul az ég nem derül. / Én felültem a világ vad lovára, / De zabolát nem tettem a szájába. / Én felültem a világ vad lovára, / De zabolát nem tettem a szájába." – énekli a magyar, népmeséinkben pedig ott a táltosfiú s a táltos paripa, az aranysz?r? ló, amely nem más, mint a világ legpompásabb teremtése, az Akhal Teke.

S akinek mindez nem elég, nézze meg legalább a 80 huszárt vagy a lovak halála el?tti leggyönyör?bb hódolatot és iszonyodást, Huszárik Elégiáját.

Talán nem véletlen, hogy az öttusa az egykori Monarchia legigazibb sportja, a katonai erények pacifikált továbbélése, s az sem lehet véletlen, hogy végül oly népszer? lett az egész világon. S nem lehet sírás nélkül megnézni újra és újra Balczó András müncheni aranyát, Kósa Ferenc róla készült filmjét, a Küldetést, s nem lehet ökölbe szorult kéz nélkül gondolni arra, hogy Balczó, háromszoros olimpiai bajnokunk, a küldetéses ember nem lehetett az öttusázók szövetségi kapitánya, mert nem lépett be az MSZMP-be, s mert mélyen hív? ember volt. Helyette az öttusázók lovait lovagolta be, s a gyakorlópályán állítgatta az akadályokat. Majd így szólt:

„Ha valaki azt képzeli, hogy Isten nélkül is meg tudja oldani az életét, hogy a céljai elérése majd boldogítja, nagyot téved. A boldogság nem függ a sikerességt?l. A nem nyerés félelme állandóan gátolja az örömérzetet. De, amikor már nem akar mindenáron nyerni, abban a pillanatban szabaddá válik."

Köszönjük…

És jött egy idióta német

De most már mindegy. Ugyanis ennek vége. Ennek is. Jött egy idióta német – Istenem, mi más jöhetett volna, mint egy német idióta! –, és bejelentette, hogy a lovaglást kiveszik az öttusából. (Én mondhatom, mivel „érintett" vagyok, úgyhogy mondom is: a németekben mindig az volt a legelviselhetetlenebb, ami a legcsodálatraméltóbb is egyben. Hogy soha, semmit nem bírtak fél szívvel csinálni. Amikor nácinak kellett lenni, akkor abban hiba nem volt, úgy voltak ?k nácik. Amikor kommunistának kellett lenni – ami majdnem ugyanaz –, akkor is ?k voltak a legjobbak, az NDK volt az egyetlen hely a világon, ahol ezt teljesen komolyan vették és még élvezték is. Most, hogy agymosott, ön- és közveszélyes, önsorsrontó, széllibsi zombinak kell lenni, most ezt hozzák hiba nélkül. Nem fejeznétek be egyszer végre, az ég szerelmére? – kérdezem innen a perifériáról, afféle bayernként…)

> Szóval nem lovagolnak többé az öttusázók, helyette majd bicikliznek.

Vagy nem bicikliznek, hanem csinálnak valami mást. Még nem lehet pontosan tudni, de ha mégis bicikliznének, nyilván azt is csak csak egy rövid ideig, mivel a biciklizés is valamiféle valós tevékenység, úgyhogy majd azt is lecserélik kisvártatva, el?bb szobabiciklire, végül majd számítógépes szimulátorban fognak biciklizni, az olcsó is, meg a teljesen hülyék is csinálhatják, ami mindennél fontosabb. Ugyanis a világot lassan végképp megkaparintják a teljesen hülyék, a képességtelenek, a torzak, betegek, semmire se jók, a rothadt lelk?ek, az elfajzottak, a perverzek és pederaszták, és a maguk képére formálnak majd mindent. A sportot is. Amit amúgy gy?lölnek. ?k azt

szeretnék, ha Révész Sándor a hávégéb?l lenne a sportminiszter…

> De attól tartok, nem csak a lovaglás esik áldozatul.

Vívni, l?ni is idejétmúlt

Itt ez a vívás. Olyan militáns, rossz emlékeket ébreszt, alapvet?en olyan „náci” dolog, úgyhogy a derék német majd javasolja helyette a marokkózást. Na, az jó lesz. Sokszín? pálcikák fölött ülnek majd a jöv? „öttusázó” kreténjei, és igyekszenek a többi megmozdítása nélkül minél többet felszedni.

> Békés, olcsó ügyességi játék, az olimpián a helye, arról nem is beszélve, hogy marokkózni még Révész Sándor is képes, de még talán a 444 szerkeszt?sége is.

Na most itt ez a lövészet. Ugyan már! L?ni, célozni, vadászni – csupa-csupa idejétmúlt, atavisztikus, „náci” tevékenység, er?s „fehér fels?bbrend?ség” beütéssel, ezt el kell felejteni. Ráadásul kell hozzá szem, s mi lesz azokkal, akiknek nincs? Azok ki vannak zárva az öttusázásból? T?rhetetlen!

> Lövészet helyett majd ott a kalaplengetés, ahol ráadásul mindenki a maga szívének kedves kalapját lengetheti, a sokszín?ség és a felszabadulás jegyében.

Futás. Nehéz ügy. Mert igaz ugyan, hogy ma már mind rövid, mind hosszú távon csak feketék gy?znek, de azért még mindig a „fehér fels?bbrend?ség” jelképe, tessék csak a T?zszekerekre gondolni, abban is mennyi fehér, fiatal, egészséges srác rohangál. Na ugye. Nem kell annyit szaladgálni, elvtársak! A fekete elvtársak szaladgálhatnak kedvükre, ?k legalább nem öttusáznak, az öttusázó elvtársak meg ne rohangáljanak, kirekesztve a futni nem tudókat, helyette tessék orrot túrni, az a helyes sport, f?leg most, hogy az Egyesült Államok elnöke bevezette végre a nyilvános szellentést is, éljen a szabadság!

Úszni? Micsoda dolog ez már! Úgyis el?rehaladott állapotban van az úszóedz?k egyszer s mindenkori ellehetetlenítése, meg k…rva nagy medencéket kell ásni drágán, arról nem is beszélve, hogy például a tibeti vagy a kalahári elvtársak így teljesen kirekeszt?dnek az öttusából, tessék szépen átállni a lavórban gumikacsa-tologatásra, az a jöv? sportja, és mindenki hozzáférhet.

> Marokkózás, kalaplengetés, lavórban gumikacsa-tologatás, orrtúrás és szimulátorbiciklizés. Ez a jöv? öttusája. Az ezt m?sorra t?z? olimpiát pedig maga Fekete-Gy?r András fogja szervezni, és elv-, valamint párttársa, Hajnal Miklós lesz addigra az ország vezet? közgazdásza.

Vagy összeszedjük végre magunkat, összeszedjük a sz?ke és roppant NEM barbár hadakat, és ellenállunk.

Nos? Önök melyiket választják?

Bayer Zsolt - www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló